

var fremkommen, og i den Kontrakt, som er afsluttet om Arbejds Udførelse, en Kontrakt, som efter en nøiagtig Granskning af selve Finantsudvalget er erkjendt for rigtig, men tillige fordi den, hvad man ogsaa maa forudsætte, er overensstemmende ikke blot med Programmet, men med selve Loven, opfattet saaledes, som den maa opfattes.

Svad Reservefonden angaar, skal jeg bemærke, at jeg fuldt saa vel som Nogen kjender til denne Sag fra tidligere Dage, og naar jeg ser hen til, hvorledes den blev dannet — den er isørigt ikke noget Sted kaldt „Reservefond“ — da maa jeg fastholde den Overbevisning, at der aldrig har været Tale om en Reservefond i egentlig Forstand, navnlig en saadan, med Hensyn til hvilken Bestyrelsen skulde være indskrænket overfor Bevillingssmyndigheden, naar undertages de 3 Aar fra 1857 til 1859; men dette Forhold blev allerede omflyttet i Aaret 1859—60. Dette skete efter Forhandlinger, som jeg ganske vist ikke nu har ved Haanden, men som jeg dog temmelig tilstrækkelig erindrer, og hvor det netop bestemt blev hævdet, at Bestyrelsen maatte have fuld Raadighed over denne Fond, for at den, naar den i det ene Aar havde fundet lægge Noget op, kunde, naar der kom et tyndt Aar, have Noget at tage til, uden at behøve at ty til Statskassen. Hvis jeg ikke feiler, var det Oberst Eschering, som med stor Styrke gjorde denne Anskuelse gjældende. Saaledes stod Sagen allerede dengang, og i 1870 traadte det virkelig tydeligere frem, at i denne Mellemtid vare Midlerne givne til Theaterbestyrelsen selv, for at den paa den bedst mulige Maade kunde sørge for Theatrets For nødenheder, saa at man ikke behøvede at henvende sig til Rigsdagen desangaaende.

Sørigt skal jeg ligeoverfor det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) bemærke, at det jo forsaavidt kunde være mig kjær, at han fandt Foranledning til at udtale, at han ganske vist fra sin Side vilde være gaaet ind paa en høiere Bevilling til Theaterbygningen, dersom det havde vist sig nødvendigt for at faae et virkelig tilfredsstillende Theater. Jeg har tidligere havt Leilighed til at vise, at et andet meget betydende Medlem har givet en lignende Antydning allerede dengang, da der blev stemt imod den daværende Theaterlov. Jeg fremhæver dette blot for at vise, hvad jeg allerede igaar omtalte, at naar det i Betænkningen er sagt, at Flertallet er saa sikker paa, at man, hvis der var fremkommet Forlangende om yderligere Bevilling til Theatret, vilde have negtet den, saa turde dette dog være yderligere tvivlsomt, naar saadanne Uttringer som de af mig nævnte ere fremkomne. — Jeg skal hermed slutte disse meget kortfattede Bemærkninger. Der er rigtignok et Par andre Talere, der skulle have udtalt forskjellige Ting, s. Ex. det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th.

Nielsen), ved hvis Foredrag jeg ikke var tilstede. Svad jeg sigtede til, er kommet frem gennem det Foredrag, vi hørte fra min ærede Sidemand (Nimestad), og jeg haaber, at der fra hans Side er blevet tilstrækkelig svaret derpaa. Jeg skal dog sige, at, forsaavidt det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds skulde staa i den Formening, at der laa en stor Feil deri, at man ikke tidligere havde forhandlet den hele Sag og givet længere Tid til Arbejds Udførelse, idet man da vilde have opnaaet et ganske andet Resultat, da maa jeg først bede ham om et Dieblit at sætte sig ind i Situationen, og jeg vil da spørge ham, om han tror, at, naar det hele Spørgsmaal om Theatret var bragt frem paany et Aarstid efterat det var forhandlet her, at det da var Noget, der vilde være blevet set med nogen Glæde efter den Maade, hvorpaa man i det Hele opfattede denne Debat? Men for det Andet skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en stor Misforstaaelse, naar han tror, at Beføstningen derved vilde være bleven forringet. Jeg tror, at den tværtimod vilde være bleven betydelig større. Ogsaa i denne Henseende foreligger der en tilstrækkelig Erfaring. Vi have jo i det Hele ikke saa faa Erfaringer for, hvad der kommer ud af at skyde en Sag ud paa lang Tid, Erfaringer, som jeg ikke tror saa let kunne glemmes. Selv i min Tid har jeg havt en tilstrækkelig Erfaring for, at man ved energist at presse paa, navnlig for at faae en Bygnings-sag gennemført, kan vinde Betydeligt i Sammenligning med, hvad det kommer til at koste, naar man lader Sagen trække hen. — Med det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) kan jeg hurtigt afgjøre mit Mellemværende. Hans Anskuelse hviler jo paa to Sætninger; for det Første den, at Ministeren i Et og Alt skal have misforstaaet den Lov, til hvilken det ærede Medlem anser sig som Fader, og for det Andet, at der skal være kommet store Ulykker deraf, at man ikke har givet Bekjendtgjørelser eller Underretninger om, hvorledes Theatrets Drift og Stilling var. Svad det Første angaar, kan jeg kun gjentage min Modsigelse, idet jeg gaar ud fra, at jeg har stræbt efter, uden at være Fader til denne Lov, at behandle den saa godt, som nogen kjerlig Pleiefader kan gjøre, der tager sig af sit Barn med det største og varmeste Omhu om, at det maa gaa dette Barn vel. Dette Omhu har jeg havt, og jeg haaber ogsaa, at naar man kommer til at se Barnet i dets senere Opvæxt, vil man komme til at se med mildere Følelser ogsaa paa den, der har baaeret de største Vanskeligheder ved at sørge for dets Nøgt og Pleie i den allerfarligste og vanskeligste Del af dets Liv. Med Hensyn til Spørgsmaalet om disse Underretninger, da er jeg ogsaa lykkelig at kunne henvise ham til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der jo som Ordfører for Finantsudvalget har afgivet den for mig saa tilfredsstillende Erklæring overfor det ærede